

INTERVIEW JACQUES DRENTH

Een dorpenman pur sang. Dat is voorzitter Jacques Drenth (68) van dorpsbelangen Boerakker-Lucaswolde die namens de VVD ook al negen jaar raadslid is. Hoewel pas herkozen geeft hij om gezondheidsredenen in september noodgedwongen zijn raadszetel op.

Hoe aanhoudende klaagzang vanuit kleine dorpen is verstomd

Koos Bijlsma

BOERAKKER Voor vele honderdduizenden euro's kreeg zijn dorp Boerakker vier jaar geleden een grondige opknapbeurt. Volgens voorzitter Jacques Drenth van dorpsbelangen Boerakker-Lucaswolde had de dorpsgemeenschap grote inbreng in de herinrichting. „De gemeente Marum kwam er nauwelijks aan te pas.” De opknapbeurt was een vrucht van de eerder uitgebrachte dorpsvisie.

Drenth was een jaar of tien geleden koud aangetreden als voorzitter of dorpsbelangen of hij ging intensief met de bewoners in gesprek over alle wensen. In de vorm van keukentafelgesprekken werden de verlangens voor het dorp op een rijtje gezet. Hij is met recht trots op het resultaat. „Zelfs over de kleur van de stenen die bij de renovatie zijn verwerkt, kreeg het dorp inspraak.”

Boerakker-Lucaswolde liep voorop met het ontwikkelen van een eigen dorpsvisie. Niet alleen in de gemeente Marum waaronder het tweelingdorp valt, maar in de hele provincie. Inmiddels heeft bijna ieder zichzelf respecterend dorp een eigen visie. „Als een dorp de kans krijgt zelf allerlei ideeën te spuien wordt er veel minder geklaagd. Was het eerder zo dat kleine dorpen nogal eens geneigd waren zich af te zetten is het nu eerder andersom. Met 5000 inwoners is een kern als Marum tot nu toe te groot gebleken om hier een eigen vereniging van dorpsbelangen van de grond te tillen. En ja, dat zal inderdaad anders moeten als de herindeling in het Westerkwartier er komt. Misschien komt het nog eens zover dat aan dorpen een eigen budget wordt toegekend om zaken in de eigen kern van de grond te tillen.” Jacques Drenth spreekt vooral ook als raadslid als hij eraan toevoegt: „Dat laatste vind ik nog wel wat tricky.”

Negen jaar maakt de in Meppel geboren Drenth deel uit van de Marumer gemeenteraad. In maart kreeg hij voor al zijn maatschappelijk inzet een ridderorde uitgereikt. „95 procent van raadsleden die een lintje krijgen wordt lid in de orde van Oranje Nassau. Ik kon eerst niet geloven dat ik ridder werd. Daar schrok ik van. Dat iemand een lintje weigert

▲ Jacques Drenth bij de dorpsvlag van Boerakker die wappert in zijn voortuin. Foto Peter Wassing

zoals bij de laatste lintjesregen gebeurde op het gemeentehuis in Marum, kan ik niet begrijpen.” Uit onderzoek bleek hem later dat hij zijn ridderorde te danken had aan de bovenregionale activiteiten die hij al zijn leven lang ontplooit.

Hij kondigt aan in september het raadslidmaatschap neer te leggen. Niet geheel vrijwillig. In 2012 werd slokdarmkanker bij hem geconstateerd. Daaraan leek hij in dat jaar met succes te zijn geopereerd. Totdat de kwaal vorig jaar terugkeerde. Het spreken gaat hem de laatste tijd veel minder gemakkelijk af. Hij legt een opvallende dosis nuchterheid aan de dag als hij zegt: „Ik ben de laatste tijd achteruit gegaan. Lang heb ik niet meer te leven. Hoe lang dat is, weet ik niet. Daarover laten doktoren zich niet uit.

Binnen de eigen gemeenteraad en fractie is hij een gerespecteerd ‘dor-

‘Ik leef niet lang meer. Hoe lang dat is, weet ik niet’

penman’. „Onder meer op verzoek van de Vereniging van Groninger Dorpen die zetelt in Ten Boer, heb ik een groot aantal workshops gegeven aan dorpen over de aanpak van een dorpsvisie.” Alle ideeën deed hij op in de periode dat hij nog in Friesland woonde. „Friesland had op dit gebied indertijd een voortrekkersrol”, zegt hij. Toen hij veertien jaar geleden in Boerakker ging wonen ging hij met dit gedachtegoed aan de slag.

Om de identiteit van het eigen dorp tot uitdrukking te brengen, maakte Drenth zich sterk voor eigen dorpswapens en -vlaggen. Zo’n vlag geeft informatie over historische en geografische gegevens. Het ontwikkelen hiervan gebeurde niet uit de losse pols. Hij deed dit in nauw overleg met het consulentenschap voor de heraldiek. Inmiddels beschikken alle Marumer dorpen over een eigen dorpswapen en -vlag.

Het zou Drenth een lief ding waard zijn als de vier gemeenten die straks opgaan in het Westerkwartier alvast een wapen ontwikkelen voor de nieuwe gemeente en vooruitlopend op de herindeling dit wapen ook al in hun publicitaire uitingen uitdragen. „Eigenlijk zou in alle vier raden hiertoe een motie moeten worden aangenomen. Maar of ik nog genoeg tijd van leven heb om hiervan werk te maken weet ik niet.’